

Nogomet/fudbal kao prvi faktor pomirenja (6)

Prelazak igrača jedne nacionalnosti u klub gde većinu ili absolutno čine pripadnici druge nacionalnosti, u većem obimu usledio je na kraju prve decenije ovoga veka, a danas je to gotovo ustaljena praksa.

Od **Srđan Sekulić** - децембар 23, 2022

Igrači BSK-a slave pobedu protiv Rijeke u Kupu

U svojim počecima, odnosno nakon **mirne reintegracije**, već nekoliko klubova nastupa sa nacionalno mešovitim sastavom igrača. To se pre svega odnosilo na sredine koje su same po sebi nacionalno izmešane i upravo se i u tom smislu zaključuje da je **fudbal bio jedan od presudnih faktora pomirenja i uspostavljanja komunikacije i saradnje između ljudi**.

Po reintegraciji i uspostavljanju novog sistema takmičenja i novih liga, nekadašnji **NK Dalj** iz istoimenog mesta preuzimaju većinom **Hrvati** i menjaju ime kluba u **NK Dunav Dalj**. U istom mestu postojao je i **Radnički** kojeg vode **Srbijani** tako da već raniji rivalitet dobija još jednu notu, onu nacionalnu. Međutim, gotovo u samom startu za Dunav igraju i igrači srpske nacionalnosti, a jedan od njih je i **ranije pominjani Danijel Popović**. Sa druge strane u Radničkom su absolutno zastupljeni Srbi sve do zadnjih nekoliko godina kada se nacionalna struktura menja i danas, kada ovaj klub beleži značajne uspehe, igrački kadar je nacionalno izmešan.

Slična situacija bila je i u **Mohovu**, a takva je sve do danas. Nacionalno izmešani, igrači ovoga kluba koji će nakon reintegracije da promeni svoje ime iz **Moše** (po **Blagoju Moši Marjanoviću**) u Mohovo, takmičiće se uglavnom u **Trećoj županijskoj ligi vukovarskog središta** tek sa kratkim epizodama u rangu iznad. U ovom periodu vredi istaći i klub iz **Orolika** koji je dobar primer međunacionalnih odnosa.

Baš kao što su hrvatski klubovi iz manjih sredina bili primorani da u svoje redove dovode srpske igrače, čak i iz Srbije, s vremenom ta se slika menja i u srpskim sredinama, pogotovo među onim klubovima koji su težili određenom kvalitetu.

– Imali smo nekoliko igrača hrvatske nacionalnosti koji su igrali kod nas. Nije to dugo trajalo, ali ipak ih je bilo. Najduže od njih kod nas se zadržao **Mateo Mesić** koji već nekoliko sezona igra u **pačetinskoj Slogi**. Pre njega imali smo jednog solidnog štopera iz **Ivankova** koji je kasnije igrao u **bobotskom Borcu** – istakao je nekadašnji igrač i predsednik **trpinjskog Sinđelića Slobodan Knežević**.

BSK, Vuteks Sloga, Borac...

Za razliku od Trpinje u **Boboti** je ova promena daleko zastupljenija, a tamošnji **Borac** je danas nakon **bjelobrdskog BSK-a** i **vukovarske Vuteks Sloge** najbolje rangiran srpski klub u kojem značajnu ulogu imaju igrači hrvatske nacionalnosti.

– Već posle nekoliko godina tenzije su se počele smirivati i bilo je sve manje incidenta. Sećam se kada sam počeo da igram za Vuteks Slogu nakon reintegracije da smo igrali finale vukovarskog kupa protiv **Vukovara 1991**, i ta utakmica je izazvala veliku pažnju. Tada su neki govorili da ni jedan Srbin neće igrati za Vukovar 1991, međutim već posle nekoliko godina u ovaj klub dolazi Danijel Popović da bi nakon njega mnogi igrači srpske nacionalnosti igrali u ovom klubu, pa čak su neki bili i kapiteni. Ta stabilizacija je vidna i danas tako da u Vuteks Slogi imamo nekoliko igrača hrvatske nacionalnosti, a to je slučaj i u drugim klubovima. To postaje normalno i smatram da je to pozitivno – kaže sportski direktor Vuteks Sloga **Đorđe Lukić** jedan od onih koji će u redove svog kluba dovesti nekoliko igrača na svim pozicijama u timu.

– Nikad bolje nisam prihvaćen nego ovde u Vuteks Slogi. Da mi nisu rekli gde idem ne bih uopšte znao ko vodi klub i ko je u njemu, međutim stekao sam ovde jako dobre prijatelje, momke koji su mi i pored fudbala pomogli i nikada nije bilo nikakvih problema. Isto tako niko iz moje sredine mi nije prigovorio zbog toga gde igram niti sam tako nešto osetio na terenu od strane protivničkih igrača. Od svega mi je najbitnije da smo jedna dobra ekipa koja se druži i van terena, a to je ono što je i najvažnije – naglasio je mladi **golman** Vuteks Sloge i **student prava u Osijeku Zvonimir Bombini** koji je do sada igrao za više klubova od **Garića iz Garešnice**, preko **Moslavine, HAŠK-a iz Zagreba, juniora Osijeka**, do **Metalca** i Vuteks Sloge.

Zvonimir Bombini

Najveći iskorak u tom smislu napravio je BSK iz Bijelog Brda. Ovaj klub će 2009. godine osvojiti **Drugu županijsku ligu osječkog središta** sa ekipom u kojoj su dominantno igrači srpske nacionalnosti. Tada dolazi i do stvaranja tima koji će biti sposoban da napravi nekoliko iskoraka napred i u klub počinju da dolaze treneri i igrači iz hrvatskih sredina.

Sa rezultatskim uspesima ovoga kluba radi se i na infrastrukturi, ubrzno se podiže gotovo nov stadion sa tribinama, pomoćnim prostorijama, veštačkom travom. Iako ne nosi prefiks srpskog kluba u široj javnosti ovaj klub je označen kao srpski jer dolazi iz većinski srpske sredine. BSK je danas **drugoligaš**, a iz njegovih redova je poteklo i nekoliko igrača koji će svoje karijere da nastave u **Prvoj ligi** ili pak u inostranstvu.

Nacionalne barijere i ratno breme brisali su igrači na terenu, iako se iz publike još uvek mogu čuti primeri međunacionalne mržnje. Međutim, oni koji fudbal shvataju kao opsesiju, strast, igru i druženje znaju da takve barijere ni u jednom vremenu nisu prihvatljive.

– Mislim kako to ko je kakve nacionalnosti nema veze u sportu. To je sport i to ne bi smelo da utiče. Rat je završio davnih dana i trebamo se okrenuti budućnosti. Igraо sam i na jednoj i na drugoj strani, ali i u BiH gde ima i treća strana. To poglavljje jednom treba zatvoriti – rekao je u izjavi za **balkansku Al Džaziru** 2020. godine **Mladen Križanović** koji je u to vreme bio **kapiten** Vuteks Sloge iz Vukovara.

Ovaj tekst je napisan uz finansijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa poticanja novinarske izvršnosti.